

Arrest

nr. 152 210 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 december 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SENAËVE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoekster op: *“Schending van de bepalingen van de Richtlijn 2004/38/EC; Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten; Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht”.*

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 28 april 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekster richt op 7 mei 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. Met betrekking tot het 1^e motief van de beschikking is de verzoekende partij de mening toegedaan dat de Dienst Vreemdelingenzaken wel de plicht had om het volledige gezinsinkomen, met name de inkomsten van de andere kinderen, in ogenschouw te nemen en in rekening te brengen. Met betrekking tot het 2^e motief verwijst de verzoekende partij naar het verzoekschrift. De verwerende partij verwijst naar de nota met opmerkingen en de beschikking.”*

1.5. Verzoekster betoogt dat de Dienst Vreemdelingenzaken wel de plicht had om het volledige gezinsinkomen, met name de inkomsten van de andere kinderen, in ogenschouw te nemen en in rekening te brengen. Dit betoog is echter niet meer dan een herhaling van hetgeen verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert en kan de beschikking niet aan het wankelen brengen waar deze stelt: *“Waar verzoekster stelt dat zij “ook de inkomsten van de andere kinderen in het gezin” heeft bijgebracht en dat verweerder hiermee ook rekening had moeten houden “om de werkelijke behoeften van het gezin in te schatten”, blijkt uit de bestreden beslissing wel degelijk dat verweerder met het argument van de maaltijdcheques van de kinderen heeft rekening gehouden. Verzoekster gaat niet in op de concrete beoordeling ervan en kan de bestreden beslissing op dit punt dan ook niet aan het wankelen brengen.”* Door verder louter te verwijzen naar haar verzoekschrift, brengt verzoekster geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 28 april 2015 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

1.6. Het eerste en enig middel is ongegrond.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA